

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2005. gada 19. oktobrī*

Lieta T-324/00

CDA Datenträger Albrechts GmbH, Albrehta [*Albrechts*] (Vācija), ko pārstāv T. Šmits-Koters [*T. Schmidt-Kötters*] un D. Ūvers [*D. Uwer*], advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītājs,

ko atbalsta

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv V. D. Plesings [*W.-D. Plessing*] un T. Jirgensens [*T. Jürgensen*], pārstāvji, kam palīdz R. Bīrvāgens [*R. Bierwagen*], advokāts,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv K. D. Borhards [*K.-D. Borchardt*] un F. Kreišics [*V. Kreuzschitz*], pārstāvji, kam palīdz K. Kēnigs [*C. Koenig*], kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — vācu.

ko atbalsta

ODS Optical Disc Service GmbH, Hamburga (Vācija), ko pārstāv I. Brinkers [I. Brinker] un U. Soltēss [U. Soltész], advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā,

par lūgumu atcelt Komisijas 2000. gada 21. jūnija Lēmumu 2000/796/EK par Vācijas valsts atbalstu *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (Tīringene) [neoficiāls tulkojums] (OV L 318, 62. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Azizi [J. Azizi], tiesneši R. Garsija-Valdekasass [R. García-Valdecasas], Dž. D. Kuks [J. D. Cooke], M. Jēgers [M. Jaeger] un F. Deuss [F. Dehousse],

sekretāre D. Kristensena [D. Christensen], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 5. maijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- 1 EKL 87. pantā paredzēts:

“1. Ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm [..]”

- 2 EKL 88. pantā paredzēts:

“1. Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, pastāvīgi pārskata visas atbalsta piešķiršanas sistēmas, kas pastāv šajās valstīs. Tā iesaka šīm valstīm attiecīgus pasākumus, kas vajadzīgi sakarā ar kopējā tirgus pakāpenisku attīstību vai darbību.

2. Ja Komisija, likusi ieinteresētajām pusēm iesniegt piezīmes, konstatē, ka atbalsts, ko piešķirusi kāda valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, ievērojot šā Līguma 87. pantu, nav saderīgs ar kopējo tirgu, vai arī konstatē, ka šādu atbalstu izlieto

nepareizi, tā pieņem lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina [..]”

- 3 Atbilstoši Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 88. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), 5. pantam:

“1. Ja Komisija uzskata, ka attiecīgās dalībvalsts sniegtā informācija [..] ir nepilnīga, tā lūdz visu vajadzīgo papildu informāciju. Kad dalībvalsts atbild uz šādu lūgumu, Komisija informē dalībvalsti par attiecīgās atbildes saņemšanu.

2. Ja attiecīgā dalībvalsts nesniedz lūgto informāciju Komisijas noteiktajā termiņā vai sniedz nepilnīgu informāciju, Komisija nosūta atgādinājumu, paredzot attiecīgu papildu termiņu informācijas sniegšanai.

[..]”

- 4 Turklāt Regulas Nr. 659/1999 6. pantā paredzēts:

“1. Lēmumā sākt formālu izmeklēšanas procedūru rezumē attiecīgus faktiskus un tiesiskus jautājumus, tajā ir Komisijas sākotnējais izvērtējums par to, vai ierosinātajam pasākumam ir atbalsta iezīmes, kā arī izklāstīti iemesli, kas liek šaubīties par tā saderību ar kopējo tirgu. Lēmums aicina attiecīgo dalībvalsti un citas ieinteresētās personas iesniegt piezīmes noteiktā termiņā, kas parasti nepārsniedz

vienu mēnesi. Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija var pagarināt noteikto termiņu.

[..]”

5 Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 10. pantu:

“1. Ja — neatkarīgi no informācijas avota — Komisijas rīcībā ir ziņas par varbūtēji nelikumīgu atbalstu, tā tūlīt izskata minēto informāciju.

2. Vajadzības gadījumā tā lūdz informāciju attiecīgajai dalībvalstij. *Mutatis mutandis* piemēro [..] 5. panta 1. un 2. punktu.

3. Ja, neskatoties uz atgādinājumu saskaņā ar 5. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts neiesniedz lūgto informāciju Komisijas noteiktajā termiņā vai ja tā iesniedz nepilnīgu informāciju, Komisija pieņem lēmumu, ar ko tai prasa sniegt minēto informāciju (turpmāk tekstā — “rikojums sniegt informāciju”). Lēmumā norāda, kāda informācija tiek prasīta, un nosaka atbilstīgu termiņu, kurā tā ir jāiesniedz.”

6 Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punktā paredzēts:

“Iespējami nelikumīga atbalsta izskatīšana beidzas ar lēmumu saskaņā ar 4. panta 2., 3. vai 4. punktu. Ja tiek pieņemts lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru,

iepriekšējo procedūru izbeidz ar lēmumu saskaņā ar 7. pantu. Ja dalībvalsts nepilda rīkojumu sniegt informāciju, minēto lēmumu pieņem, pamatojoties uz pieejamo informāciju.”

7 Šīs pašas regulas 14. pants nosaka:

“1. Kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja (turpmāk tekstā — “atgūšanas lēmums”). Komisija neprasa atbalsta atgūšanu, ja tas būtu pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu.

2. Atbalsts, kas ir jāatgūst saskaņā ar atgūšanas lēmumu, ietver procentus, kas aprēķināti pēc atbilstīgas likmes, ko nosaka Komisija. Procenti maksājami no dienas, kad nelikumīgais atbalsts nodots saņēmēja rīcībā, līdz tās atgūšanas dienai.

3. Neskarot nevienu Eiropas Kopienas Tiesas nolēmumu saskaņā ar EKL [242.] pantu, atgūšanu īsteno tūlīt un saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts likumos paredzētajām procedūrām, ja vien tās nodrošina tūlītēju un efektīvu Komisijas lēmuma izpildi. Šajā nolūkā un gadījumā, ja ir sāks izskatīšanas process valsts tiesā, attiecīgās dalībvalstis, neskarot Kopienas tiesību aktus, veic visus vajadzīgos pasākumus, kas iespējami to attiecīgajās tiesību sistēmās, tostarp pagaidu pasākumus.”

- 8 Turklāt Regulas Nr. 659/1999 16. pants ar nosaukumu “Nepareizi izmantots atbalsts” nosaka:

“Neskarot 23. pantu, gadījumos, kad atbalstu izmanto ļaunprātīgi, Komisija var sākt formālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar 4. panta 4. punktu. *Mutatis mutandis* piemēro 6., 7., 9. un 10. pantu, 11. panta 1. punktu, 12., 13., 14. un 15. pantu.”

- 9 Visbeidzot, 1994. gadā Komisija pieņēma Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai (OV C 368, 12. lpp.), kurās 1997. gadā izdarīti grozījumi (OV C 283, 2. lpp.) (turpmāk tekstā — “Pamatnostādnes par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai”).

Prāvas rašanās fakti

- 10 Ar 2000. gada 21. jūnija Lēmumu 2000/796/EK par Vācijas valsts atbalstu *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (Tīringene) (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”) Komisija lēma par finansiālās palīdzības tiesiskumu, ko laika posmā no 1991. līdz 1995. gadam dažādas Vācijas valsts iestādes piešķīra kompaktdisku (turpmāk tekstā — “CD”) un to piederumu ražošanas rūpnīcai Albrehtā, Tīringenes pavalstī (turpmāk tekstā — “kompaktdisku rūpnīca Albrehtā”).

A — *Vispārējais konteksts*

- 11 Apstrīdētajā lēmumā Komisija nošķir trīs posmus, proti, pirmkārt, uzņēmuma dibināšanas posmu, otrkārt, uzņēmuma pārstrukturēšanas posmu un, visbeidzot, sabiedrības *MediaTec Datenträger GmbH* (turpmāk tekstā — “MTDA”) veikto šī uzņēmuma noteiktu aktīvu pārpirkšanas posmu.

1. Uzņēmuma dibināšanas posms (no 1990. līdz 1992. gadam)

- 12 No Apstrīdētā lēmuma izriet, ka CD rūpnīca Albrehtā ir izveidota saskaņā ar kopuzņēmuma līgumu, kas 1990. gada 20. februārī noslēgts starp kombinātu *VEB* (kas atrodas valsts īpašumā) *Robotron*, Drēzdene, Saksijas pavalsts (turpmāk tekstā — “*Robotron*”) un sabiedrību *R. E. Pils GmbH & Co. Beteiligungs KG* (turpmāk tekstā — “*PBK*”), kas ietilpst *Pilz* grupā, Krancberga [Kranzberg], Bavārijas pavalsts (turpmāk tekstā — “*Pilz* grupa”). Divas trešdaļas no kopuzņēmuma, kas tobrīd tika saukts *Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG* (turpmāk tekstā — “kopuzņēmums”) kapitāla piederēja *Robotron* un viena trešdaļa kapitāla — *PBK*. Kopuzņēmuma mērķis bija CD, CD vāciņu un piederumu ražošana. Rainers Pilcs [*Reiner Pilz*], vadot *Pilz* grupu, nodrošināja arī tās vadību (Apstrīdētā lēmuma 11. apsvērumš).
- 13 Lai īstenotu savu mērķi, kopuzņēmums 1990. gada 29. augustā noslēdza ģenerālo uzņēmuma līgumu ar *Pilz* grupai piederošu sabiedrību *Pilz GmbH & Co. Construction KG* (turpmāk tekstā — “*Pilz Construction*”), lai uzbūvētu un nodotu ekspluatācijā CD ražošanas rūpnīcu par līguma cenu 235,525 miljonus Vācijas marķu (DEM) apmērā. Šiem izdevumiem vēl jāpieskaita izmaksas par teritorijas labiekārtošanu 7,5 miljonus DEM apmērā (Apstrīdētā lēmuma 12. un 20. apsvērumš).

- 14 Turklāt ar 1992. gada 26. maija papildu protokolu divi kopuzņēmuma partneri noslēdza vienošanos, paredzot CD un CD vāciņu ražošanas jaudu palielināšanu. Tādējādi nepieciešamo pakalpojumu un piegāžu kopējā summa pieauga līdz 39 miljoniem DEM (Apstrīdētā lēmuma 22. apsvērum).
- 15 Lai finansētu šos ieguldījumus, kopuzņēmums, *Robotron* un *PBK* vajadzīgās summas aizņēmās no banku konsorcija. Šos banku kredītus vai nu daļēji vai pilnībā sedza garantija, ko sniedza *Treuhandanstalt* — valsts aģentūra, kas atbild par uzņēmumu finansēšanu un privatizāciju bijušajā Vācijas DEMokrātiskajā Republikā un Bavārijas pavalstī (turpmāk tekstā — “*THA*”). Turklāt Tīringenes pavalsts un Bavārijas pavalsts ar *Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung* — Bavārijas pavalsts aģentūru infrastruktūras finansēšanai (turpmāk tekstā — “*LfA*”) — starpniecību kopuzņēmumam piešķīra subsīdijas un nodokļu atmaksas par ieguldījumiem.
- 16 Turklāt CD rūpnīcas Albrehtā dibināšanas posmā vairākkārt mainījās kopuzņēmuma kapitāla daļu īpašnieki. Vispirms *THA* veiktās *Robotron* likvidācijas dēļ šīs sabiedrības īpašumā esošās kopuzņēmuma kapitāla daļas tika pārdotas *PBK*. Savukārt *PBK* vēlāk gandrīz visas tās īpašumā esošās kapitāla daļas nodeva sabiedrībai *Pilz GmbH & Co. Compact Disc KG* — citai *Pilz* grupā ietilpstošai sabiedrībai (turpmāk tekstā — “*Pilz Compact Disc*”), tādējādi kopuzņēmumam kļūstot par šīs sabiedrības meitas uzņēmumu. Visbeidzot 1992. gada 24. novembrī — pēc kapitāla daļu nodošanas un sabiedrības juridiskās adreses pārcelšanas uz Albrehtu — kopuzņēmums mainīja savu nosaukumu uz *Pilz Albrechts GmbH* (turpmāk tekstā — “*PA*”). Tūlīt pēc šīm izmaiņām kopuzņēmumu iekļāva *Pilz* grupas vienotās grāmatvedības uzskaites sistēmā (Apstrīdētā lēmuma 13. un 14. apsvērum).

2. Pārstrukturēšanas posms (no 1993. līdz 1998. gadam)

- 17 CD ražošanas rūpnīca sāka darbību 1993. gadā. Kopš rūpnīcas darbības sākuma tā saskārās ar nopietnām grūtībām un dziļi iestīga parādos (Apstrīdētā lēmuma 15. apsvērums).
- 18 Lai atvieglotu šo situāciju, 1994. gada 7. martā *Pilz* grupa (t.sk. *PA*), bankas un valsts tiesību subjekti [*THA*, *LfA*, *Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft* (turpmāk tekstā — “*TIB*”) un *Thüringer Aufbaubank* (turpmāk tekstā — “*TAB*”)], kas piedalījās CD rūpnīcas Albrehtā būvniecības finansēšanā, noslēdza vienošanos par sanāciju. Šīs vienošanās ietvaros liela daļa banku kredītu, kas tika piešķirti CD ražošanas rūpnīcas būvniecībai, tika pilnībā vai daļēji atmaksāti. Turklāt, balstoties uz vienošanos par sanāciju, no 1994. gada 1. janvāra ar atpakaļejošu spēku *PA* kapitāla daļas 98 % apmērā ieguva *TIB*, un 2 % apmērā — *TAB*, un šī iemesla dēļ *PA* vairs neietilpa *Pilz* grupā. Kopš 1994. gada oktobra šī sabiedrība mainīja arī nosaukumu uz *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (turpmāk tekstā — “*CD Albrechts*”) (Apstrīdētā lēmuma 15. un 17. apsvērums). Turklāt 1994. un 1995. gadā *TAB* un *LfA* piešķīra *CD Albrechts* vairākus kredītus.
- 19 Tajā pašā 1994. gadā Vācijas iestādēm kļuva zināms, ka liela daļa finansiālās palīdzības, kas piešķirta CD rūpnīcas Albrehtā būvniecības finansēšanai, ir izmantota nepareizi, it īpaši *Pilz* grupas vienotas grāmatvedības uzskaites sistēmas ietvaros citu šīs grupas sabiedrību interesēs. 1995. gada 25. jūlijā pret *Pilz* grupas visu sabiedrību īpašumu turklāt tika uzsākts maksātnespējas process. Visbeidzot, par ļaunprātīgu

uzņēmuma novešanu līdz bankrotam un citiem likuma pārkāpumiem Raineram Pilcam piesprieda cietumsodu (Apstrīdētā lēmuma 16. apsvērumš).

3. *MTDA* veiktā noteiktu aktīvu pārpirkšana

20 Kopš 1998. gada 1. janvāra *MTDA*, pilnībā *TIB* īpašumā esošs meitas uzņēmums, kas pamatā darbojas augstas veiktspējas datu nesēju, it īpaši ierakstāmo CD (CD-ROM) un DVD ražošanas jomā, pārpirka daļu *CD Albrechts* aktīvu, proti, pamatlīdzekļus, preču, izejvielu un daļēji pārstrādāto izejvielu atlikumus, īstermiņā realizējamos atlikumus [apgrozāmos līdzekļus], kā arī uzņēmuma tehnisko un preču izplatīšanas tehnoloģisko kompetenci [*know-how*] (Apstrīdētā lēmuma 18. apsvērumš).

21 Vienlaicīgi ar šo pārpirkšanu sabiedrības *CD Albrechts* nosaukums tika mainīts uz *LCA Logistik Center Albrechts GmbH* (turpmāk tekstā — “*LCA*”) un sabiedrības *MTDA* nosaukumu — uz *CDA Datenträger Albrechts GmbH* (turpmāk tekstā — “*CDA*”). *LCA* īpašumā tomēr palika darbībai vajadzīgais zemes gabals, uz tā atrodošās ēkas, tehniskā, kā arī loģistikas infrastruktūra. *LCA* un *CDA* turklāt noslēdza līgumu par savstarpēju pakalpojumu sniegšanu, kas ietvēra, pirmkārt, nomas-pārvaldības līgumu ar ikgadēju nomas maksu DEM 800 000 apmērā un, otrkārt, līgumu par pakalpojumu sniegšanu aptuveni 3 miljonu DEM apmērā gadā, kas ir saistīts ar tirdzniecības apjomu (Apstrīdētā lēmuma 19. apsvērumš).

22 Visbeidzot, 2000. gada 22. septembrī *LCA* lūdza to nodot likvidācijai, uzsākot maksātnespējas procesu.

B — Administratīvās procedūras norise

- 23 Komisija, uzzinot no preses, ka Vācijas iestādes piešķirušas atbalstu CD rūpnīcas būvniecībai Albrehtā, no 1994. gada oktobra lūdza, lai Vācijas Federatīvā Republika darītu tai zināmu informāciju par šo atbalstu. Vēlāk notika intensīva vēstuļu apmaiņa un dažādas tikšanās starp Vācijas iestādēm un Komisiju (Apstrīdētā lēmuma 1.–3. apsvērumš).
- 24 Ar 1998. gada 17. jūlija vēstuli (turpmāk tekstā — “lēmums par procedūras uzsākšanu”) Komisija informēja Vācijas Federatīvo Republiku par savu lēmumu saistībā ar šo atbalstu uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru. Šai vēstulei pievienots Vācijas iestādēm paredzēto jautājumu saraksts. Lēmums par procedūras uzsākšanu publicēts 1998. gada 15. decembra “Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī” [Komisijas paziņojums, kas, piemērojot EKL 88. panta 2. punktu, adresēts citām dalībvalstīm un citām ieinteresētajām pusēm, par Vācijas valdības piešķirto atbalstu *CD Albrechts GmbH* (iepriekš *Pilz* grupa, Bavārijas pavalsts) izveidošanai Tīringenes pavalstī, OV C 390, 7. lpp.].
- 25 Vācijas iestādes uz Lēmumu par procedūras uzsākšanu atbildēja, nosūtot dažādas vēstules ar papildu informāciju. Turklāt tika rīkotas vairākas tikšanās starp šīm iestādēm un Komisijas pārstāvjiem.
- 26 Komisija, uzskatot, ka Vācijas iestāžu sniegtā informācija tomēr nedod apmierinošu atbildi uz uzdotajiem jautājumiem, ar 1999. gada 22. jūlija vēstuli pieprasīja sniegt uz tiem atbildi līdz 1999. gada 31. augustam. Pēc 1999. gada 28. jūlija vēstulē izteiktā lūguma pagarināt šo termiņu un pēc jaunas tikšanās ar Komisijas pārstāvjiem 1999. gada 23. septembrī Briselē, Vācijas iestādes iesniedza papildu informāciju.

- 27 Turklāt, beidzoties lēmumā par procedūras uzsākšanu noteiktajam termiņam, sabiedrība *CDA*, kā arī tās konkurente — sabiedrība *Point Group Ltd*, darīja zināmu, ka ir ieinteresētās puses, un iesniedza apsvērumus Komisijai.
- 28 Visbeidzot, 2000. gada 21. jūnijā Komisija noslēdza procedūru, pieņemot Apstrīdēto lēmumu.

C — Faktu konstatācija un juridiskais vērtējums

- 29 Komisija atsevišķi vērtēja finansiālo palīdzību, ko Vācijas Federatīvā Republika piešķirusi attiecīgi dibināšanas posmā, pārstrukturēšanas posmā un, visbeidzot, *MTDA* veiktās *CD Albrechts* noteiktu aktīvu pārpirkšanas laikā.

1. Vācijas Federatīvās Republikas piešķirtā finansiālā palīdzība dibināšanas posmā

- 30 Apstrīdētajā lēmumā Komisija konstatēja, ka dibināšanas posmā finansiālā palīdzība piešķirta piecas reizes. Apstrīdētā lēmuma 32. apsvērumā norādītajā kopsavilkuma tabulā šī palīdzība atspoguļota šādi:

	Palīdzības veids	Summa milj. DEM	Saņēmējs	Palīdzību piešķir	Datums	Juridiskais pamats
1	Saistību izpildes garantija 100 % (sākotnēji 80 %) apmērā, galvojot par 52,7 milj. DEM	54,7	<i>PBK</i>	<i>LfA</i>	1991	Bavārijas brīvvalsts likums "Par valsts garantiju un galvojumu piešķiršanu"
2	Subsīdijas un nodokļu atmaksa par ieguldījumiem	19,42	Kopuzņēmums	<i>LfA</i>	1991–1992	Kopējo interešu uzdevums "Reģiona ekonomiskās struktūras uzlabošana", likums "Par nodokļu atmaksu par ieguldījumiem"
3	Atteikšanās no parāda	3,0	<i>PBK</i>	<i>LfA</i>	1994	Nav
4	Galvojums 100 % apmērā	190,0	<i>Robotron</i> , Kopuzņēmums	<i>THA</i>	199[2]	<i>THA</i> shēma
5	Subsīdijas un nodokļu atmaksa par ieguldījumiem	63,45	Kopuzņēmums; bet kopš 24.11.1992 — <i>PA</i>	Tīringenes pašvalsts	1991–1993	Kopējo interešu uzdevums "Reģiona ekonomiskās struktūras uzlabošana", likums "Par nodokļu atmaksu par ieguldījumiem"
Kopā		330,57				

- 31 Pirmkārt, no šīs tabulas izriet, ka 1992. gadā *THA* par summu 190 miljonu DEM apmērā piešķīra garantiju 100 %, kas sedza lielāko daļu no *Robotron* un kopuzņēmumam piešķirtajiem banku kredītiem. Pēc Komisijas domām, šī garantija ir jāuzskata par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu, jo tas nav piešķirts saskaņā ar atbalsta shēmās minētajiem nosacījumiem, kuras apstiprinātas, attiecīgi, ar Komisijas 1991. gada 26. septembra vēstuli [Nr.] SG(91) D/17825 (turpmāk tekstā — “pirmā *THA* shēma”) un 1992. gada 8. decembra vēstuli SG(92) D/17613 (turpmāk tekstā — “otrā *THA* shēma”). Komisija tomēr uzskata, ka no sākotnēji garantētajiem 190 miljoniem DEM, jāatmaksā tikai saskaņā ar galvojumu *THA* faktiski izmaksātā summa 120 miljonu DEM apmērā.
- 32 Otrkārt, Komisija konstatēja, ka līdz 1993. gada 31. decembrim Tīringenes pavalsts kopuzņēmumam, vēlāk *PA*, saskaņā ar “Investitionszulagengesetz” (likumam “Par nodokļu atmaksām par ieguldījumiem”) un “Rahmenpläne der Gemeinschaftsaufgabe ‘Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur’” (1992. un 1993. gadam pieņemtās pamatprogrammas, piemērojot 1969. gada 6. oktobra likumu “Par kopējo interešu uzdevumu “Reģiona ekonomiskās struktūras uzlabošana””, turpmāk tekstā — “*TIC* shēma”) divdesmito un divdesmit pirmo apsvērumu piešķīrusi subsīdijas un nodokļu atmaksas par ieguldījumiem 63,45 miljonu DEM apmērā. Tomēr, pēc Komisijas domām, šis reģionālais atbalsts piešķirts pretēji kopējo interešu uzdevumam un likumam “Par nodokļu atmaksām par ieguldījumiem” un kā nesaderīgs ar kopējo tirgu ir jāatmaksā. Ņemot vērā Tīringenes pavalsts izdoto rīkojumu par 32,5 miljonu DEM atmaksu, Komisija uzskata, ka vēl jāatmaksā 30,95 miljoni DEM.
- 33 Treškārt, Komisija konstatēja, ka 1991. un 1992. gadā Bavārijas pavalsts ar *LfA* starpniecību piešķīra kopuzņēmumam subsīdijas un nodokļu atmaksas par kopējo summu 19,42 miljonu DEM apmērā. Tomēr, tā kā šīs subsīdijas un nodokļu atmaksas tika novirzītas *Pilz* grupas sabiedrību labā, Komisija uzskata, ka tās piešķirtas pretēji *TIC* shēmai un likumam “Par nodokļu atmaksām par ieguldījumiem”. Pēc Komisijas domām, runa tādējādi ir par atbalstu, kas nav saderīgs ar EK līgumu.

- 34 Ceturtkārt, Komisija konstatēja, ka Bavārijas pavalsts, piemērojot *Richtlinien für die Übernahme von Staatsbürgschaften im Bereich der gewerblichen Wirtschaft* (direktīvas par valsts galvojumu sniegšanu rūpniecības nozarē, izziņotas ar Bavārijas finanšu ministra 1973. gada 7. augusta paziņojumu L 6811-1/7 — 43358, turpmāk tekstā — “Bavārijas pavalsts galvojumu piešķiršanas tiesiskais regulējums”), palielināja garantiju banku kredītiem no 80 līdz 100 % par kopējo summu 54,7 miljonu DEM apmērā, ko rezultātā saņēma *PBK*. Saskaņā ar Komisijas viedokli, lai gan lēmumā par procedūras uzsākšanu izteikts lūgums sniegt informāciju, Vācijas iestādes nav iesniegušas pietiekami izsmēlošas ziņas, kas ļautu klievēt šaubas par garantijas piešķiršanas laikā Bavārijas pavalsts (*LfA*) veikto darbību tiesiskumu. Turklāt, ņemot vērā apstākli, ka ar Apstrīdēto atbalstu nav finansēti ieguldījumi, bet tas novirzīts citiem nolūkiem, Komisija uzskata, ka šī garantija jāuzskata par nesaderīgu atbalstu.
- 35 Piektkārt, Komisija uzskata, ka valsts atbalstu veido *LfA* atteikšanās no prasījuma tiesībām 3 miljonu DEM apmērā, kas radušās pret *PBK*, jo šī summa, saskaņā ar 34. punktā minēto garantiju, bija jāatmaksā bankām. Pēc Komisijas domām, šis atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu, ciktāl tas piešķirts bez juridiska pamata.
- 36 Ņemot vērā šos apsvērumus, Komisija secināja, ka CD rūpnīcas Albrehtā dibināšanas posmā Vācijas Federatīvā Republika, pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu, piešķirusi valsts atbalstu 260,57 miljonu DEM apmērā. Šo atbalstu veido Tiringenes pavalsts finansiālā palīdzība 63,45 miljonu DEM apmērā, *LfA* palīdzība 77,12 miljonu DEM apmērā (54,7 miljoni DEM garantijas veidā, 19,42 miljoni DEM nodokļu atmaksu par ieguldījumiem veidā un 3 miljoni DEM, atsakoties no prasījuma tiesībām) un *THA* palīdzība 120 miljonu DEM apmērā.
- 37 No Komisijas viedokļa — šis atbalsts principā nav saderīgs tā iemesla dēļ, ka tas rada priekšrocības *Pilz* grupai piederošām sabiedrībām, jo EKL 88. panta 2. punkta izpratnē tas tika izmantots ļaunprātīgi.

2. Pārstrukturēšanas posmā piešķirtā finansiālā palīdzība

38 Apstrīdētajā lēmumā Komisija konstatēja un kvalificēja kā atbalstu finansiālo palīdzību, kas uzņēmuma pārstrukturēšanas posmā piešķirta divpadsmit reizes. Apstrīdētā lēmuma 39. apsvērumā norādītajā kopsavilkuma tabulā šī palīdzība atspoguļota šādi:

	Palīdzības veids	Summa milj. DEM	Saņēmējs	Palīdzību piešķir	Datums	Juridiskais pamats
1	Kredits	25,0	PA	TAB	1993. gada oktobris	Nav
2	Kredits	20,0	PA	TAB	1994. gada marts	Nav
3	Iegādes cena	3,0	PBK	TIB	1994. gada marts	Nav
4	Subsīdija	12,0	PA	TIB	1994. gada marts	Nav
5	Pamatkapitāls	33,0	PA	TIB (98 %) TAB (2 %)	1994. gada marts	Nav
6	Kredits	2,0	PA	LfA	1994. gada marts	Nav
7	Partnera aizdevums	3,5	PA	TIB	1994. gada aprīlis	Nav
8	Kredits	15,0	grupa Pilz	LfA	1994. gada jūnijs	Nav
9	Kredits	15,0	CD Albrechts	TAB	1994. gada oktobris	Nav
10	Kredits	7,0	CD Albrechts	LfA	1994. gada decembris	Nav
11	Kredits	9,5	CD Albrechts	TAB	1995. gada janvāris	Nav
12	Procenti	21,3			Kopš 1993. gada beigām	
Kopā		166,3				

- 39 Pirmkārt, Komisija konstatēja, ka 1993. gada oktobrī *TAB* piešķīra *PA* kredītu 25 miljonu DEM apmērā, lai likvidētu apgrozāmo līdzekļu trūkumu, bet šos līdzekļus, izmantojot *Pilz* grupas vienotas grāmatvedības uzskaites sistēmu, citas šīs grupas sabiedrības saņēma tiešā veidā.
- 40 Otrkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada martā *TAB* piešķīra *PA* kredītu 20 miljonu DEM apmērā, lai atmaksātu *THA* garantētos banku kredītus, bet arī šos līdzekļus tiešā veidā saņēma *Pilz* grupai piederošās sabiedrības, izmantojot vienotās grāmatvedības uzskaites sistēmu.
- 41 Treškārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada martā *TIB* pārskaitīja *PBK* summu 3 miljonu DEM apmērā, lai iegādātos šīs sabiedrības īpašumā esošās *PA* kapitāla daļas.
- 42 Ceturtkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada martā *TIB* piešķīra subsīdiju *PA* kapitāla dotācijas veidā — kopumā 12 miljonu DEM apmērā.
- 43 Piektkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada martā *TIB* un *TAB* ieguva, attiecīgi, 98 un 2 % sabiedrības *PA* kapitāla daļu, kas atbilst summai 33 miljonu DEM apmērā.
- 44 Sestkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada martā Bavārijas pavalsts ar *LfA* starpniecību piešķīra *PA* aizdevumu 2 miljonu DEM apmērā.

- 45 Septītkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada aprīlī *TIB* piešķīra *PA* partnera aizdevumu 3,5 miljonu DEM apmērā.
- 46 Astotkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada jūnijā *LfA* piešķīra apgrozāmo līdzekļu aizdevumu 15 miljonu DEM apmērā *Pilz* grupai kā starpniekam, mēģinot atrast *CD rūpnīcas Albrehtā* pārņēmēju.
- 47 Devītkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada oktobrī *TAB* piešķīra *CD Albrechts* aizdevumu 15 miljonu DEM apmērā. Tā atzīmē, ka, kaut arī šie līdzekļi ir pārskaitīti *CD Albrechts*, tie ir izmantoti, lai *Pilz* grupas uzņēmumiem sniegtu pakalpojumus, ko tie vēlāk nav apmaksājuši, tādējādi tikai šie *Pilz* grupas uzņēmumi ir guvuši priekšrocības.
- 48 Desmitkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada decembrī Bavārijas pavalsts ar *LfA* starpniecību piešķīra *CD Albrechts* jaunu kredītu 7 miljonu DEM apmērā.
- 49 Vienpadsmitkārt, Komisija konstatēja, ka 1995. gada janvārī *TAB* piešķīra *CD Albrechts* aizdevumu 9,5 miljonu DEM apmērā.
- 50 Divpadsmitkārt, Komisija konstatēja, ka saskaņā ar Vācijas iestāžu sniegtajām ziņām *PA* un *CD Albrechts* laika periodā no 1993. gada beigām līdz 1998. gadam guva priekšrocības procentu veidā 21,3 miljonu DEM apmērā.

- 51 Saskaņā ar Komisijas viedokli — iepriekš minētā finansiālā palīdzība, kas piešķirta divpadsmit reizes par kopējo summu 166,3 miljonu DEM apmērā, jāuzskata par prettiesisku un ar kopējo tirgu nesaderīgu valsts atbalstu. Faktiski, ciktāl šo palīdzību saņēmušas *TIB* un *TAB* pēc tam, kad šīs sabiedrības uzņēmušas ekonomisko atbildību par CD rūpnīcu Albrehtā, to varēja apstiprināt tikai Komisija, balstoties uz EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu un saskaņā ar Pamatnostādnēm par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai. Pēc Komisijas domām, ir skaidrs, ka minētā palīdzība neatbilst Pamatnostādnēm, jo tās rīcībā esošā informācija neļauj noteikt, vai atbalsts piešķirts perspektīva pārstrukturēšanas plāna ietvaros, papildinot konkrētus iekšējos pasākumus, kas ļautu Komisijai konstatēt uzņēmuma rentabilitātes un ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošanu samērīgā termiņā. Turklāt, tā kā nav atrasts kāds privāts pārņēmējs, kas vēlētos iegādāties tobrīd pastāvošās sabiedrības *LCA* un *CDA*, tad, trūkstot privātam ieguldījumam, nav iespējams noteikt, vai atbalsts ir samērīgs ar pārstrukturēšanas izmaksām.

3. Par atbalsta atgūšanu

- 52 Piemērojot Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu, Komisija nolēma, ka Vācijas Federatīvajai Republikai ir jāpieprasa atmaksāt prettiesisko un ar kopējo tirgu nesaderīgo atbalstu, kas izmaksāts gan CD rūpnīcas Albrehtā dibināšanas, gan pārstrukturēšanas posmā.
- 53 Turklāt Komisija uzsver — lai nodrošinātu tās lēmuma izpildi un novērstu ikvienu konkurences izkropļojumu, Vācijas Federatīvajai Republikai vajadzības gadījumā bija jāpieprasa, lai atbalsta atgūšanas procedūru attiecinātu ne tikai uz atbalsta sākotnējo saņēmēju, bet arī uz uzņēmumu, kas turpina tā darbību, izmantojot no tā iegūtos ražošanas līdzekļus. Komisija norādīja — lai novērtētu, vai uzņēmums faktiski turpina atbalsta sākotnējā saņēmēja darbību, ir jāņem vērā vairāki apstākļi, t. sk. īpašnieku maiņas priekšmets, iegādes cena, uzņēmuma partneru un īpašnieku

identitāte pirms un pēc pārdošanas, īpašnieku maiņas datums un darījuma komerciālais raksturs. Komisija uzskata, ka šajā gadījumā *LCA* un *CDA* neapšaubāmi guva labumu no *PBK*, kopuzņēmumam un *PA* iepriekš piešķirtā atbalsta, jo *LCA* un *CDA* izmantoja šo uzņēmumu aktīvus un infrastruktūru, lai veiktu savu darbību. Tādēļ Komisija nolēma, ka šis atbalsts ir jāatmaksā *LCA*, *CDA* un visiem citiem uzņēmumiem, kuriem kopuzņēmuma, *PA* vai *PBK* aktīvi bija vai būtu bijuši nodoti un kurus būtu jāuzskata par šī atbalsta “saņēmējiem”.

4. Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa

54 Ņemot vērā šos secinājumus, Komisija pieņēma šādu rezolutīvo daļu:

“1. pants

1. Vācijas [Federatīvās Republikas] piešķirtais atbalsts [*PBK*, kopuzņēmumam un *PA*] *CD* rūpnīcas *Albrecht* (Tīringenē) izveidošanai, darbībai un konsolidācijai 260,57 miljonu DEM apmērā *Pilz* grupas ietvaros izlietots citiem nolūkiem.

Atbalstu veido Tīringenes [pavalsts] palīdzība 63,45 miljonu DEM apmērā, [*Lfa*] palīdzība 77,12 miljonu DEM apmērā un [*THA*] palīdzība 120 miljonu DEM apmērā.

Ļaunprātīga izmantošana ir nepareiza atbalsta izlietošana EKL 88. panta 2. punkta [..] izpratnē. Līdz ar to atbalsts nav saderīgs ar EK līgumu.

2. Saskaņā ar EKL 87. panta 1. punktu [..] [*CD Albrechts*] pārstrukturēšanai paredzētais atbalsts 166,3 miljonu DEM apmērā nav saderīgs ar EKL līguma noteikumiem.

2. pants

1. Vācija[s Federatīvā Republika] veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu no saņēmēja tam nelikumīgi piešķirto 1. pantā minēto atbalstu.

2. Atgūšanu veic saskaņā ar valsts noteikto procedūru. Summai, kas jāatgūst, pieskaita procentus par laika posmu no dienas, kad atbalsts pārskaitīts saņēmējam, līdz tā faktiskai atgūšanai. Šos procentus aprēķina, ņemot vērā salīdzināmo likmi, ko piemēro, aprēķinot reģionālā atbalsta subsīdijas ekvivalentu.

3. Termins “saņēmējs” šī panta izpratnē apzīmē [*CDA*] un [*LCA*], kā arī jebkuru citu uzņēmumu, kuram [*PBK*], [kopuzņēmuma] vai [*PA*] aktīvi un/vai infrastruktūra tika nodoti vai tiku nodoti tā, lai izvairītos no šī lēmuma sekām [..]. [Neoficiāls tulkojums]

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 55 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2000. gada 16. oktobrī, *CDA* cēla prasību par Apstrīdētā lēmuma atcelšanu. Šī prasība reģistrēta ar numuru T-324/00.
- 56 Ar Pirmās instances tiesas trešās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētāja 2001. gada 28. maija rīkojumu Vācijas Federatīvajai Republikai atļauts iestāties lietā *CDA* prasījumu atbalstam un *ODS Optical Disc Service GmbH* (turpmāk tekstā — “*ODS*”) — ar *CDA* konkurējošam uzņēmumam — atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 57 *ODS* un Vācijas Federatīvā Republika iesniedza savus iestāšanās rakstus, attiecīgi, 2001. gada 29. augustā un 3. septembrī. 2001. gada 24. oktobrī *CDA* un Komisija iesniedza savus apsvērumus par *ODS* un Vācijas Federatīvās Republikas iestāšanās rakstiem.
- 58 Ar 2002. gada 30. septembra rīkojumu Pirmās instances tiesa (trešā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma apturēt tiesvedību, līdz Eiropas Kopienu Tiesa pasludina spriedumu lietās C-328/99 Itālija/Komisija, un C-399/00 *SIM 2 Multimedia*/Komisija. Ņemot vērā šajās apvienotajās lietās pieņemto 2003. gada 8. maija spriedumu, Pirmās instances tiesa lūdza lietas dalībniekus izteikt savu viedokli par šīs prasības turpmāku izskatīšanu. Šie apsvērumi tika iesniegti 2003. gada 23. un 24. jūnijā.
- 59 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa lūdza lietas dalībniekus izteikt savu viedokli par iespējamo šīs prasības apvienošanu ar Tīringenes pavalsts celto prasību par šo pašu priekšmetu, kas Tiesas kancelejā reģistrēta ar numuru T-318/00.

Pēc lietas dalībnieku apsvērumu saņemšanas ar 2004. gada 8. marta rīkojumu lietas tika apvienotas izskatīšanai tiesas sēdē un galīgā sprieduma taisīšanai.

60 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa nolēma sākt mutvārdu procesu, un Pirmās instances tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzaicināja lietas dalībniekus iesniegt konkrētus dokumentus un rakstveidā tiem uzdeva jautājumus.

61 Tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa tiem uzdeva 2004. gada 5. maija tiesas sēdē.

62 Ar 2004. gada 23. jūlija rīkojumu lietas T-318/00 un T-324/00 nošķīra galīgā sprieduma taisīšanai.

63 CDA prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdētā lēmuma 1. un 2. pantu,

— pakārtoti, atcelt Apstrīdētā lēmuma 1. un 2. pantu, ciktāl Komisija tajos konstatējusi atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu un izdevusi rīkojumu atgūt šo atbalstu no CDA un jebkura cita uzņēmuma, kuram *PBK*, kopuzņēmuma vai *PA* aktīvi un/vai infrastruktūra būtu nodoti,

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, izņemot *ODS* tiesāšanās izdevumu daļu, kas tai ir jāsedz pašai.

⁶⁴ Vācijas Federatīvās Republikas — lietas dalībnieka, kas iestājies lietā — prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu.

⁶⁵ Komisijas, ko atbalsta *ODS*, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt,

— piespriest *CDA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

I — Ievada apsvērumi

⁶⁶ Lai pamatotu savu prasību, *CDA* izvirza vairākus pamatus, kas izriet, attiecīgi, no tiesību uz aizstāvēšanos ievērošanas principa pārkāpuma, pienākuma norādīt pamatojumu neizpildes, noteiktu faktu kļūdaina konstatējuma, labas pārvaldības principa pārkāpuma kontekstā ar EKL 287. pantu, EKL 87. panta 1. punkta un EKL

88. panta 2. punkta, kā arī to piemērošanas noteikumu pārkāpuma, Komisijas kompetences trūkuma, EKL 249. panta ceturtās daļas pārkāpuma, īpašuma tiesību pārkāpuma, samērīguma principa pārkāpuma un, visbeidzot, no tiesiskās drošības principa un “paļāvības principa” pārkāpuma.

⁶⁷ Savā prasības pieteikumā (2.–5. punkts) *CDA* precizēja, ka tā iesniegusi lūgumu par atcelšanu, pirmkārt, par Apstrīdētā lēmuma 2. pantā minēto rīkojumu par atgūšanu, kas Vācijas Federatīvajai Republikai uzliek pienākumu atgūt 1. pantā minēto atbalstu no *CDA* un jebkura cita uzņēmuma, kuram *PBK*, kopuzņēmuma vai *PA* aktīvi un/vai infrastruktūra bija vai būtu bijusi nodota.

⁶⁸ Līdz ar to Pirmās instances tiesa nolemj vispirms pārbaudīt pamatus, ko *CDA* izvirzīja, lai pierādītu Apstrīdētā lēmuma 2. panta tiesiskumu, un it īpaši pamatu, kas izriet no EKL 87. panta 1. punkta un EKL 88. panta 2. punkta pārkāpuma.

II — *Par pamatu, kas izriet no EKL 87. panta 1. punkta un EKL 88. panta 2. punkta pārkāpuma*

A — *Lietas dalībnieku argumenti*

⁶⁹ *CDA*, ko atbalsta Vācijas Federatīvā Republika, norāda, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 87. panta 1. punktu un EKL 88. panta 2. punktu, ciktāl atbilstoši Apstrīdētā lēmuma

2. panta 1. un 3. punktam tā Vācijas Federatīvajai Republikai uzliek pienākumu pieprasīt atbalsta atmaksu no *LCA*, *CDA* un jebkura uzņēmuma, “kam *PBK*, kopuzņēmuma vai *PA* aktīvi un/vai infrastruktūra bija vai būtu bijuši nodoti, lai izvairītos no [...] lēmuma sekām”.

70 *CDA* pēc būtības norāda, ka Komisija nevarētu prasīt, lai Vācijas Federatīvā Republika atgūst atbalstu no uzņēmumiem, kas nav guvuši priekšrocības no Apstrīdētā atbalsta. Tā norāda, ka, pirmkārt, atbalsts lielā mērā tika novirzīts *Pilz* grupas uzņēmumu interesēs, otrkārt, kā jau to Apstrīdētā lēmuma 103. apsvērumā konstatējusi Komisija, *MTDA*, vēlāk saukta — *CDA*, nav saņēmusi atbalstu, pārpērkot *CD Albrechts*, vēlāk saukta — *LCA*, aktīvus, jo tā maksāja tirgus cenu, un, treškārt, daļa no atbalsta ir izmaksāta tieši *Pilz* grupai.

71 Tā turklāt apgalvo, ka Komisija nevarēja prasīt atbalsta atgūšanu no trešām personām, aprobežojoties tikai ar atsauci uz izvairīšanos. Tā vispirms norāda, ka Komisija nedrīkstēja izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu no trešās personas, nepierādot, ka šī persona no atbalsta guvusi priekšrocības. Turklāt tā uzskata, ka objektīvie kritēriji, kurus Komisija izmantojusi, lai konstatētu izvairīšanos — nodošanas objekts, iegādes cena, partneru vai uzņēmuma kapitāla daļu agrāko turētāju un pārpircēju identitāte, nodošanas istenošanas datums un tās saimnieciskais raksturs, kas minēti Apstrīdētā lēmuma 118. apsvērumā — šajā gadījumā nav ievēroti.

72 Komisija, ko atbalsta *ODS*, apstrīd *CDA* argumentāciju kopumā ar mērķi pierādīt EKL 87. panta 1. punkta un EKL 88. panta 2. punkta pārkāpumu, pieprasot Vācijas Federatīvajai Republikai atgūt atbalstu no *LCA*, *CDA* un jebkura uzņēmuma, kam

bija vai būtu bijuši nodoti aktīvi vai infrastruktūra, lai izvairītos no Apstrīdētā lēmuma sekām.

73

Vispirms, tā vispārināti precizē savu viedokli attiecībā uz subjektu noteikšanu, kuriem atbalsta saņēmējas sabiedrības daļu vai aktīvu cesijas gadījumā atbalsts būtu jāatmaksā. Šajā sakarā tā sākotnēji atzīmē, ka problēmas nerodas sabiedrības daļu cesijas gadījumā, jo atbalsta saņēmēja sabiedrība turpina pastāvēt un ir mainījušies tikai tās īpašnieki. Pēc tās domām, no judikatūras izriet, ka šāda pieņēmuma gadījumā atmaksas pienākums jāuzņemas atbalsta saņēmējai sabiedrībai vai tās pārņēmējiem neatkarīgi no īpašumtiesību strukturālajām izmaiņām un neatkarīgi no tā, vai, nosakot pārdošanas nosacījumus, ņem vērā atbalsta atmaksāšanas pienākumu. Tā faktiski norāda, ka, turpinot subsidēto darbību, šī sabiedrība turpina no atbalsta gūt priekšrocības, tādējādi saglabājot konkurences izkropļojumu. Turklāt tā uzskata, ka [atbalsta] saņēmēja sabiedrība vairs neatrodas grūtībās, ja sabiedrības aktīvi tiek nodoti vienai un tai pašai grupai piederošiem uzņēmumiem. Tā norāda, ka šādā gadījumā papildus saņēmējam uzņēmumam atbalsts ir jāatmaksā arī grupas uzņēmumiem, kuri, pateicoties šo aktīvu nodošanai, varēja saņemt no atbalsta izrietošo labumu, gūstot ekonomiskas priekšrocības. Turklāt attiecībā uz atbalsta saņēmējas sabiedrības aktīvu pārdošanu uzņēmumiem — trešajām personām, Komisija norāda uz atšķirību starp īpašuma pārdošanu pa daļām vai kopumā. No Komisijas viedokļa, ja īpašums tiek pārdots pa daļām par tirgus cenu, tā ieguvējiem atbalsts nav jāatmaksā, jo pēc aktīvu pārdošanas pa daļām subsidētā darbība ir izbeigta un šī iemesla dēļ pirms aktīvu cesijas piešķirtais atbalsts vairs nenostāda atbalsta saņēmējas sabiedrības konkurentus mazāk izdevīgā stāvoklī. Komisija turpretī uzskata, ka situācija ir pavisam citāda, ja aktīvus pārdod kopumā, ļaujot šo sabiedrību iegādāties, lai turpinātu atbalsta saņēmējas sabiedrības darbību. Pēc Komisijas domām, šajā gadījumā subsidētās darbības turpināšana var saglabāt konkurences izkropļojumu un tādējādi ir vajadzīga īpaša modrība, lai atbalsta saņēmējas sabiedrības īpašuma cesija, “pasargājot” pārdoto īpašumu, neradītu būtisku izvairīšanos no atbalsta atmaksāšanas pienākuma. Tā norāda, ka šādu

izvairīšanos varētu izslēgt tikai tad, ja papildus noteiktajai tirgus cenai atbalsta saņēmējas sabiedrības visa īpašuma kopumā cesiju veic beznosacījumu procedūras ietvaros, kas pieejama visiem šīs sabiedrības konkurentiem.

74 Nemot vērā šos principus, Komisija uzskata, ka tai ir tiesības prasīt atbalsta atmaksu no *LCA* un *CDA*, jo:

- *CDA* veic atbalsta sākotnējā saņēmēja ekonomisko darbību, izmantojot “apgrūtinātus” ražošanas līdzekļus, kurus tas ir pārņēmis *TIB* kontrolētās saistītu uzņēmumu grupas ietvaros;
- *CDA* un *LCA* turpina gūt priekšrocības no kopuzņēmumam, kā arī tā pārņēmējiem, prettiesiski piešķirtā atbalsta, ciktāl ar šo atbalstu radītais konkurences izkropļojums arī turpmāk atstāj zināmu ietekmi uz *CDA* un *LCA*;
- iegādes cena 35,3 miljonu DEM apmērā, kas samaksāta, pārpērkot pasīvus (Apstrīdētā lēmuma 102. apsvērumš), katrā ziņā ir palikusi vienā un tajā pašā uzņēmumu grupā, jo *TIB* vienlaicīgi veica gan *CDA*, gan *LCA* kontroli;
- ekonomiski saistītu uzņēmumu grupas gadījumā iegādes cenas ņemšana vērā būtu pretrunā gan tai uzliktajam pienākumam novērst izvairīšanos no Komisijas lēmumu izpildes, gan dalībvalsts pienākumam ievērot tās lēmumu noteikumus (Apstrīdētā lēmuma 118. un 119. apsvērumš).

- 75 Nobeigumā Komisija piebilst — CDA kļūdaini norāda, ka tā nevarētu prasīt atgūt no CDA un LCA atbalstu, kas izmaksāts tieši vai kas novirzīts *Pilz* grupas interesēs. Tā faktiski norāda, ka šis atbalsts ir iegūts kopuzņēmuma vai tā pārņēmēju darbībai, pat ja vēlāk tas nekavējoties ir sadalīts citiem *Pilz* grupas uzņēmumiem. Komisija uzskata — šajā gadījumā nav svarīgi, ka šo atbalstu kopuzņēmums faktiski nav saņēmis. Tā norāda, ka 1997. gada 20. marta spriedumā lietā *C-24/95 Alcan Deutschland, Recueil*, I-1591. lpp., Tiesa uzskatīja, ka ar priekšrocību izzušanu pamatotais iebildums nav vērā ņemams pamats, lai iestātos pret atbalsta atgūšanu. Tā uzskata, ka Tiesas pamatojums ir attiecināms uz tādu gadījumu kā šis, kurā aktīvu nodošanas mehānismu mērķis uzņēmumu grupas ietvaros ir iespējami likvidēt atbalsta sākotnējā saņēmēja priekšrocību atklāšanos. Pēc Komisijas domām, šādā gadījumā nevar ņemt vērā iebildumu par priekšrocību izzušanu un tieši pretēji, nelikumīgās priekšrocības jāattiecina uz grupas uzņēmumiem, kas sākotnēji saņēma tiem paredzēto atbalstu. Tā arī uzskata, ka *TIB* un saistītie uzņēmumi vairs nevar atsaukties uz šo iebildumu, jo atbildība par *Pilz* grupā nepareizi izmantoto atbalstu tāpat ir jāuzņemas kopuzņēmumam un tā pārņēmējiem.

B — *Pirmās instances tiesas vērtējums*

- 76 Pakārtoti ir jāatgādina, ka saskaņā ar Kopienų tiesībām, tā kā Komisija ir konstatējusi atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu, tā var pieprasīt dalībvalstij atgūt šo atbalstu no saņēmējiem (Tiesas 1973. gada 12. jūlija spriedums lietā 70/72 Komisija/Vācija, *Recueil*, 813. lpp., 13. un 20. punkts, un 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-277/00 Vācija/Komisija, *Recueil*, I-3925. lpp., 73. punkts).
- 77 Nelikumīga atbalsta novēršana to atgūstot, ir atzinuma par atbalsta prettiesiskumu loģiskas sekas ar mērķi atjaunot agrāko stāvokli (ši sprieduma 76. punktā minētais spriedums lietā Vācija/Komisija, 74. punkts).

- 78 Šo mērķi sasniedz saņēmējam vai, citiem vārdiem sakot, uzņēmumiem, kas faktiski guvuši labumu, atmaksājot Apstrīdēto atbalstu, vajadzības gadījumā pievienojot nokavējuma procentus (šajā sakarā skat. Tiesas 1991. gada 21. marta spriedumu lietā C-303/88 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-1433. lpp., 57. un 60. punkts). Ar šo atmaksu saņēmējs faktiski zaudē priekšrocības, ko tas iepriekš tirgū guvis salīdzinājumā ar konkurentiem, un tiek atjaunots stāvoklis pirms atbalsta izmaksas (Tiesas 1995. gada 4. aprīļa spriedums lietā C-350/93 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-699. lpp., 22. punkts).
- 79 No minētā izriet, ka nelikumīgi izmaksātā valsts atbalsta atmaksas galvenais mērķis ir likvidēt konkurences izkropļojumu, ko rada ar nelikumīgo atbalstu gūtās konkurences priekšrocības (ši sprieduma 76. punktā minētais spriedums lietā Vācija/Komisija, 76. punkts).
- 80 Ņemot vērā šos vispārējos apsvērumus, ir jāpārbauda Apstrīdētā lēmuma 2. pantā minētā rīkojuma par atgūšanu tiesiskums.
- 81 Šajā sakarā atsevišķi jāpārbauda šī rīkojuma tiesiskums attiecībā uz prasību atgūt atbalstu, pirmkārt, no *LCA* un, otrkārt, no *CDA*. Nav apstrīdams, ka pretēji *LCA*, kas jāuzskata par kopuzņēmuma un *PA* tiešo pārņēmēju, *CDA* atrodas citā situācijā. Rīkojuma par atgūšanu piemērošana *CDA* Apstrīdētajā lēmumā tiek pamatota ar to, ka pastāvējusi izvairīšanās.
- 82 Attiecībā uz atbalsta atgūšanu no *LCA* — *CDA* norāda, ka šis rīkojums ir prettiesisks, jo tajā ietverts, pirmkārt, *Pilz* grupai tieši izmaksātais atbalsts un otrkārt, atbalsts, kas, kaut gan izmaksāts kopuzņēmumam un *PA*, novirzīts šīs grupas interesēs.

- 83 Šajā sakarā ir jākonstatē, kā tas arī izriet no Apstrīdētā lēmuma 32. un 39. apsvērumā attēlotajām tabulām, ka minētā lēmuma 1. pantā aprakstītais atbalsts faktiski ietver dažāda veida atbalstu, kas izmaksāts tieši *Pilz* grupai un *PBK*, kurš ir šai grupai piederošs uzņēmums. Tas it īpaši attiecas uz finansiālo palīdzību, kas *PBK* piešķirta saskaņā ar Bavārijas pavalsts (*LfA*) garantiju 54,7 miljonu DEM apmērā, *PBK* piešķirto finansiālo palīdzību, atsakoties no parāda piedziņas 3 miljonu DEM apmērā, *PBK* piešķirto finansiālo palīdzību, izmaksājot *PA* kapitāla daļu iegādes cenu 3 miljonu DEM apmērā un *Pilz* grupai piešķirto finansiālo palīdzību aizdevuma veidā 15 miljonu DEM apmērā.
- 84 Attiecībā uz finansiālo palīdzību, kas minēta kā pirmā un otrā, nav apstrīdams, ka, lai arī tā ir izmaksāta tieši *PBK*, šī finansiālā palīdzība bija paredzēta CD rūpnīcas Albrehtā izveidošanas finansēšanai, un, ja neņem vērā šīs palīdzības nepareizu izmantošanu citu *Pilz* grupas uzņēmumu interesēs un pienākuma norādīt pamatojuma neizpildi attiecībā uz atteikšanos no parāda piedziņas 3 miljonu DEM apmērā, Komisija principā pamatoti ir lūgusi to atgūt no *LCA* (šajā sakarā skat. Tiesas 2003. gada 3. jūlija spriedumu lietā C-457/00 Beļģija/Komisija, *Recueil*, I-6931. lpp., 55.–62. punkts).
- 85 Attiecībā uz iegādes cenu 3 miljonu DEM apmērā un aizdevumu 15 miljonu DEM apmērā — ir jākonstatē, ka šis atbalsts ir izmaksāts tieši *Pilz* grupai un nav bijis paredzēts kopuzņēmuma un *PA* pārstrukturēšanai. Līdz ar to nevar uzskatīt, ka kopuzņēmums un *PA* faktiski guvuši labumu no šī atbalsta. Šo secinājumu negroza apstākļi — kā to Komisija ir konstatējusi Apstrīdētā lēmuma 37. apsvērumā — ka aizdevums 15 miljonu DEM apmērā bija jāizmanto *Pilz* grupas atbalstam līdz tiks atrasts *PA* pārpircejs. Komisija faktiski ne tikai nav sniegusi nevienu šī apgalvojuma pierādījumu, bet arī nav konstatēts, ka *PA* no šī atbalsta faktiski būtu guvusi kādas priekšrocības.
- 86 Tādēļ Apstrīdētā lēmuma 2. pants neatbilst principiem, kas reglamentē nelikumīga valsts atbalsta atgūšanu, jo tas ietver rīkojumu no *LCA* atgūt 1. pantā minēto atbalstu, ieskaitot atbalstu, kas *PBK* piešķirts, izmaksājot *PA* kapitāla daļu iegādes cenu 3 miljonu DEM apmērā, kā arī *Pilz* grupai piešķirto atbalstu aizdevuma veidā 15 miljonu DEM apmērā.

87 Turpinājumā ir jāpārbauda *CDA* argumentācija, saskaņā ar kuru rīkojums par atgūšanu ir prettiesisks, jo tas attiecas uz atbalstu, kas, kaut gan paredzēts kopuzņēmumam un *PA*, ir novirzīts *Pilz* grupas uzņēmumu interesēs.

88 Šajā sakarā ir jāuzsver, ka Apstrīdētais lēmums ietver vairākus secinājumus par Apstrīdētā lēmuma 1. pantā minēto *Pilz* grupas labā nepareizi izmantoto atbalstu. Līdz ar to no Apstrīdētā lēmuma 27., 33., 38. un 63.–75. apsvēruma cita starpā izriet, ka CD rūpnīcas Albrehtā izveidošanai, konsolidācijai un pārstrukturēšanai piešķirtā atbalsta ievērojama daļa ir novirzīta šīs grupas uzņēmumu labā. No šiem secinājumiem tāpat izriet, ka atbalsts nepareizi izmantots saistībā ar rūpnīcas izveidošanas laikā sniegtajiem pakalpojumiem, izrakstot rēķinus par paaugstinātu summu *Pilz* grupā pastāvošās vienotās grāmatvedības uzskaites sistēmas ietvaros, kā arī, neveicot kopuzņēmuma un *PA* piegādāto preču un sniegto pakalpojumu *Pilz* grupai apmaksu.

89 Tāpat ir jākonstatē, ka *Landgericht Mühlhausen* iesniegtais prokurora apsūdzības raksts, ko Vācijas iestādes iesniegušas administratīvās procedūras laikā, ietver vairākus apstākļus, kas ļauj vismaz aptuveni noteikt apmēru, kādā atbalsts nepareizi izmantots *Pilz* grupas interesēs. Pretēji Komisijas apgalvojumam pats fakts, ka šis akts attiecas uz nelikumīgām darbībām, ko Tīringenes pavalsts veikusi, piešķirot subsīdijas par nodokļu atmaksām par ieguldījumiem, pats par sevi neļauj secināt, ka tajā ietvertos apstākļus nevar izmantot vērtējumā, kas Komisijai būtu jāveic. Šis akts — tai skaitā krāpšanai un veikto ieguldījumu vērtības noteikšanai izmantoto dažādo mehānismu aprakstā — faktiski ietver precīzas un lietderīgas norādes, lai novērtētu nepareizas izmantošanas apmēru.

- 90 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka vismaz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisijas rīcībā bija vairākas derīgas un atbilstošas norādes, kas liecināja, ka kopuzņēmums un PA faktiski neguva priekšrocības no CD rūpnīcas Albrehtā izveidošanai, konsolidācijai un pārstrukturēšanai paredzētā atbalsta ievērojamas daļas. Šīs norādes turklāt vismaz aptuveni ļāva noteikt apmēru, kādā atbalsts izmantots nepareizi.
- 91 Kā to apstiprina Komisija, no lietas materiāliem neapšaubāmi neizriet, ka Vācijas iestādes būtu sniegušas precīzas norādes par atbalsta daļu, kas novirzīta *Pilz* grupas interesēs.
- 92 Tomēr ir jākonstatē — kaut gan tās rīcībā bija šim nolūkam nepieciešamie līdzekļi (šajā sakarā skat. Tiesas 1994. gada 13. aprīļa spriedumu lietās C-324/90 un C-342/90 Vācija un *Pleuger Worthington*/Komisija, *Recueil*, I-1173. lpp., 29. punkts), no lietas materiāliem neizriet, ka tā būtu lūgusi Vācijas iestādes iesniegt tai precīzas norādes šajā sakarā. Tomēr, kā tas izriet no lēmuma par procedūras uzsākšanu, vismaz kopš 1997. gada tā bija informēta par ievērojamas atbalsta daļas nepareizu izmantošanu. Tādēļ, ievērojot Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisijas rīcībā esošo informāciju, tā nevarēja atsaukties uz tiesībām prasīt 1. pantā minētā atbalsta atgūšanu no *LCA*, attiecībā uz kuru tā zināja, vai tai vajadzēja zināt, ka tas nav radījis priekšrocības kopuzņēmumam un PA.
- 93 Tāpat ir jānoraida Komisijas argumentācija, saskaņā ar kuru Apstrīdētā lēmuma 2. pantā minētā rīkojuma par atgūšanu apjomu pamato kopuzņēmuma un tā pārņēmēju piederība saistītu uzņēmumu grupai, kurā pastāvēja aktīvu nodošanas iekšējie mehānismi. Papildus tam, ka kopuzņēmums ietilpa *Pilz* grupas sastāvā tikai laika posmā no 1992. gada oktobra līdz 1993. gada decembra beigām, no Apstrīdētajā lēmumā minētajiem secinājumiem skaidri izriet, ka šajā gadījumā

minētajā grupā pastāvošie aktīvu nodošanas mehānismi ir izmantoti, tikai kaitējot šim uzņēmumam, nevis tā interesēs. Līdz ar to nevarētu apgalvot, ka kopuzņēmums savas piederības šai grupai dēļ faktiski guva priekšrocības no atbalsta, kura saņēmējs tas nebija.

94 Tādējādi Apstrīdētā lēmuma 2. pants neatbilst principiem, kas reglamentē nelikumīga valsts atbalsta atgūšanu, jo Komisija ir izdevusi rīkojumu no *LCA* atgūt 1. pantā minēto atbalstu, ieskaitot to, no kura šis uzņēmums, kā tas ir konstatēts, faktiski nav guvis priekšrocības.

95 Turklāt daļā, kurā Apstrīdētā lēmuma 2. pantā ietverts rīkojums par minētā lēmuma 1. pantā aprakstītā atbalsta atgūšanu no *CDA*, no šī lēmuma izriet, ka Komisija savu vērtējumu galvenokārt pamatoja ar pastāvošo nodomu izvairīties no šī lēmuma sekām, kas, pēc Komisijas domām, objektīvi izriet no apstākļa, ka *CDA* gūst priekšrocības no *PBK*, kopuzņēmumam, *PA* un *CD Albrechts* iepriekš piešķirtā atbalsta, ciktāl tā izmanto šo uzņēmumu aktīvus un turklāt turpina to darbību (Apstrīdētā lēmuma 118. un 120. apsvērumus).

96 Šo argumentāciju nevar atbalstīt.

97 Neapšaubāmi, kā tas turklāt izriet no Vācijas iestāžu sarakstes ar Komisiju administratīvās procedūras laikā, *LCA* aktīvu daļas nodošanas *CDA* mērķis bija saglabāt šo *LCA* apgrozāmo līdzekļu daļu, nodrošinot tai attīstības iespēju, kas pasargāta no juridiskās un ekonomiskās nedrošības, kas apdraudēja *LCA* turpmāku darbību. Turklāt dažādi šīs prāvas ietvaros Komisijas un *ODS* minētie apstākļi ļauj

secināt, ka pēc aktīvu nodošanas CDA faktiski turpināja kopuzņēmuma, PA un CD Albrechts darbību.

- 98 Tomēr šis apstāklis pats par sevi nepierāda, ka šajā gadījumā pastāvēja nodoms izvairīties no rīkojuma par atgūšanu izpildes.
- 99 Šis secinājums ir jāizdara vēl jo vairāk tādēļ, ka — kā tas ir konstatēts Apstrīdētā lēmuma 103. apsvērumā — CDA samaksāja tirgus cenu par LCA aktīvu pārņemšanu, un tādējādi šis darījums nenozīmē, ka CDA faktiski saglabā konkurences priekšrocības, kas saistītas ar LCA piešķirtā atbalsta saņemšanu (šajā sakarā skat. šī sprieduma 76. punktā minēto spriedumu lietā Vācija/Komisija, 92. punkts).
- 100 Šajā gadījumā nevarētu uzskatīt, kā to Komisija norāda savos rakstveida apsvērumos, ka pēc CDA īstenotās aktīvu pārpirkšanas no LCA paliek tikai “tukša čaula, no kuras nav iespējams saņemt nelikumīgā atbalsta atmaksu”.
- 101 Ņemot vērā faktu, ka šajā gadījumā pēc lēmuma pieņemšanas par maksātnespējas procedūras uzsākšanu 2000. gada oktobrī LCA atradās likvidācijas procesā, ir jāatgādina — no judikatūras, kas attiecas uz uzņēmumiem, kas pēc atbalsta saņemšanas kļūst maksātnespējīgi, izriet, ka agrāko stāvokli atjaunot un nelikumīgi izmaksātā atbalsta izveidoto konkurences izkropojumu likvidēt principā var, likvidējamā uzņēmuma pasīvā iegrāmatojot pienākumu atmaksāt attiecīgo atbalstu. Saskaņā ar šo judikatūru šāds ieraksts būtu pietiekams, lai nodrošinātu lēmuma par

valsts atbalsta, kas ir nesaderīgs ar kopējo tirgu, izpildi (šajā sakarā skatīt. Tiesas 1986. gada 15. janvāra spriedumu lietā 52/84 Komisija/Belģija, *Recueil*, 89. lpp., 14. punkts, un 1990. gada 21. marta spriedumu lietā C-142/87 Belģija/Komisija, *Recueil*, I-959. lpp., 60. un 62. punkts).

102 *CDA* un Vācijas Federatīvā Republika, neiebilstot pret Komisijas viedokli, turklāt apstiprināja, pirmkārt, ka *CDA* ir pārdota tikai daļa aktīvu, proti, pamatlīdzekļi, apgrozāmie līdzekļi, īstermiņa apgrozāmie līdzekļi un tehniskā un preču izplatīšanas tehnoloģiskā kompetence [*know-how*] un, otrkārt, ka šādi rīkojoties varēja iegūt lielāku summu, nekā pārdodot attiecīgos aktīvus pa daļām.

103 Šo secinājumu neietekmē apstākļi, ka iegādes cena ir samaksāta, atpērkot pasīvus. Te ir jāatgādina, ka šāds apmaksas veids neietekmē negatīvi kreditoru stāvokli, jo sabiedrības aktīvu samazināšanu kompensē līdzvērtīga tās pasīvu samazināšana. Turklāt tiesas sēdes laikā *CDA* apstiprināja, un Komisija šajā sakarā tam neiebilda, ka *LCA* piederošā nekustamā īpašuma vērtība ir salīdzinoši liela, un tādēļ nevarētu uzskatīt, ka pēc tam, kad daļu tā aktīvu pārpirkusi *CDA*, šis uzņēmums ir kļuvis par “tukšu čaulu”.

104 Komisijas atsauce uz Apstrīdētā lēmuma 118. apsvērumu neļauj apstrīdēt šo analīzi. Faktiski ir jākonstatē, ka šajā apsvērumā Komisija vispārīgi un tēlaini izklāsta kritērijus, ko tā piemēro, lai noteiktu, vai konkrēta darbība ietver atbalsta nepareizu izmantošanu. Tomēr šajā apsvērumā šie kritēriji netiek piemēroti konkrētajai lietai.

- 105 Tādēļ ir jāsecina, ka, ņemot vērā vienīgi Apstrīdētajā lēmumā minētos faktiskos apstākļus, Komisija nevarēja izdarīt secinājumus par to, ka šajā gadījumā pastāvējis nodoms izvairīties no rīkojuma par atgūšanu izpildes.
- 106 Attiecībā uz faktiskajiem apstākļiem, ko Komisija izvirzījusi savos rakstveida apsvērumos un tiesas sēdē, pietiek konstatēt, ka tie nav norādīti Apstrīdētajā lēmumā un līdz ar to uz tiem nevar atsaukties, lai pamatotu rīkojuma par atgūšanu attiecināšanu uz *CDA*.
- 107 Papildus Pirmās instances tiesa uzskata, ka šie dažādie apstākļi šajā gadījumā arī neļauj pierādīt, ka pastāvējusi izvairīšanās.
- 108 Turpinājumā ir jānoraida Komisijas pārmetumi par to, ka *CDA* īstenotā aktīvu pārpirkšana neatbilst ekonomikas loģikai. Te ir jākonstatē, ka administratīvās procedūras ietvaros Vācijas iestādes un *CDA* vairākkārt uzsvēra — *CDA* īstenotā *LCA* aktīvu daļas pārpirkšana atbilda šai loģikai. Kaut gan “[aktīvu] nodošanas komerciālais raksturs” ir tikai viens no apstākļiem, ko tā ņēmusi vērā, lai noteiktu, vai pastāvējusi izvairīšanās (Apstrīdētā lēmuma 118. apsvērums), Komisija Apstrīdētajā lēmumā nav minējusi nevienu apsvērumu, lai apšaubītu Vācijas iestāžu un *CDA* nostāju.
- 109 Tāpat ir jāuzsver — viens vienīgs apstākļis, ka aktīvu pārpirkšanas laikā 1998. gada aprīlī *LCA* un *CDA* vadīja viena un tā pati persona un ka pēc šīs operācijas *CDA*

tirgū darbojās kā kopuzņēmuma un *PA* pārņēmējs, neļauj secināt, ka *LCA* aktīvu pārpirkšanas mērķis bija izvairīties no Apstrīdētā lēmuma 2. pantā minētā rīkojuma par atgūšanu izpildes. Ar šiem apstākļiem nepietiek, lai pierādītu, ka *CDA* ir rīkojies ar nodomu radīt šķēršļus Apstrīdētā lēmuma izpildei.

110 Visbeidzot, ir jānoraida Komisijas pārmetumi par to, ka *LCA* aktīvu nedalīta pārpirkšana netika veikta, izmantojot atklātu un pārskatāmu procedūru, un ka noteiktiem *LCA* konkurentiem tādējādi bija liegta iespēja iegūt aktīvus, ko minētā sabiedrība izmantoja, veicot subsidēto darbību. Gan Apstrīdētais lēmums, gan noteikti lietas materiāli un 2004. gada 5. maija tiesas sēdes laikā Tīringenes pavalsts un *CDA* izdarītie paziņojumi turpretī norāda, ka *CDA* istenotā *LCA* aktīvu pārpirkšana nav veikta nekavējoties, bet sekojusi neveiksmīgiem mēģinājumiem pārdot visu *LCA* trešām personām, ieskaitot lietas dalībnieka, kas iestājies lietā — *ODS*, mātes uzņēmumu (šajā sakarā skat. šī sprieduma 76. punktā minēto spriedumu lietā Vācija/Komisija, 95. punkts).

111 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina — Komisija nav pierādījusi darbības, kas pastāvējušas, lai izvairītos no Apstrīdētā lēmuma izpildes, un kas varētu pamatot pienākuma uzlikšanu *CDA* atmaksāt kopuzņēmumam un tā pārņēmējiem piešķirto nelikumīgo atbalstu.

112 Līdz ar to Apstrīdētais lēmums neatbilst principiem, kas reglamentē nelikumīga valsts atbalsta atgūšanu, jo tajā ietverts rīkojums par *PBK*, kopuzņēmumam, *PA* un *CD Albrechts* piešķirtā atbalsta atgūšanu no *CDA*.

- 113 Līdzīgs secinājums ir jāizdara par Apstrīdētā lēmuma 2. panta rīkojumu atgūt 1. pantā minēto atbalstu no “visiem uzņēmumiem, kam bija vai būtu bijuši nodoti [PBK], [kopuzņēmuma] vai [PA] aktīvi un/vai infrastruktūra, lai izvairītos no [minētā] lēmuma izpildes”. Te pietiek konstatēt, ka rīkojuma par atgūšanu attiecināšana uz šiem uzņēmumiem balstās uz tiem pašiem pamatiem, uz kuriem balstās šī rīkojuma attiecināšana uz CDA.
- 114 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, konkrētais pamats ir jāpieņem.
- 115 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Apstrīdētā lēmuma 2. pants jāatceļ, jo tajā ietverts rīkojums atgūt Apstrīdētā lēmuma 1. pantā aprakstīto atbalstu no sabiedrībām CDA un LCA, kā arī no visiem uzņēmumiem, kam bija vai būtu bijuši nodoti PBK, kopuzņēmuma vai PA aktīvi vai infrastruktūra, lai izvairītos no minētā lēmuma sekām.
- 116 Šajos apstākļos nav jāpārbauda citi prasītāja izvirzītie pamati, lai noteiktu Apstrīdētā lēmuma 2. pantā ietvertā rīkojuma par atgūšanu prettiesiskumu.
- 117 Te turklāt ir jāuzsver, ka CDA prasība, kā arī tas cita starpā izriet no prasības pieteikuma 2.–5. punkta, ir celta galvenokārt par Apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas atbilstoši tā 2. panta 3. punktam rīkojumu par atbalsta atgūšanu attiecina uz CDA, kā arī uz visiem uzņēmumiem, kam bija vai būtu bijuši nodoti PBK, kopuzņēmuma vai PA aktīvi vai infrastruktūra. Tā kā Apstrīdētā lēmuma rezolūīvā daļa ir atcelta, tad nav nepieciešams lemt kopumā par visiem CDA izvirzītajiem pamatiem, kas saistīti ar Apstrīdētā lēmuma 1. pantu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 118 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums nav labvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt *CDA* tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *CDA* prasījumiem.
- 119 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta trešajai daļai Pirmās instances tiesa var nolemt, ka personai, kas iestājusies lietā, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašai. Šajā gadījumā Vācijas Federatīvā Republika un *ODS* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) atcelt 2. panta 3. punktu Komisijas 2000. gada 21. jūnija Lēmumā 2000/796/EK par Vācijas valsts atbalstu *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (Tīringene);

- 2) **pārējā daļā prasība par lēmuma atcelšanu vairs nav jāizskata;**
- 3) **Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *CDA Datenträger Albrechts GmbH* tiesāšanās izdevumus. Vācijas Federatīvā Republika un *ODS OPTICAL Disc Service GmbH* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

Azizi

García-Valdecasas

Cooke

Jaeger

Dehousse

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 19. oktobrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. Azizi

Satura rādītājs

Prāvas rašanās fakti	II - 4314
Prāvas rašanās fakti	II - 4318
A — Vispārējais konteksts	II - 4319
1. Uzņēmuma dibināšanas posms (no 1990. līdz 1992. gadam)	II - 4319
2. Pārstrukturēšanas posms (no 1993. līdz 1998. gadam)	II - 4321
3. <i>MTDA</i> veiktā noteiktu aktīvu pārpirkšana	II - 4322
B — Administratīvās procedūras norise	II - 4323
C — Faktu konstatācija un juridiskais vērtējums	II - 4324
1. Vācijas Federatīvās Republikas piešķirtā finansiālā palīdzība dibināšanas posmā	II - 4324
2. Pārstrukturēšanas posmā piešķirtā finansiālā palīdzība	II - 4328
3. Par atbalsta atgūšanu	II - 4331
4. Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa	II - 4332
Process un lietas dalībnieku prasījumi	II - 4334
Juridiskais pamatojums	II - 4336
I — Ievada apsvērumi	II - 4336
II — Par pamatu, kas izriet no EKL 87. panta 1. punkta un EKL 88. panta 2. punkta pārkāpuma	II - 4337
A — Lietas dalībnieku argumenti	II - 4337
B — Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4341
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 4352